

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

§. V. Quæ sit Conciliorum in genere divisio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

Animarum Pastores deceant Episcopos, Spirituales, esse debent.

C. 10. CAUS. II. QUÆST. V. probat, non licere Potestati Sæculari propriâ autoritate Concilia convocare.

C. 2. DIST. XCVI. docet, quæstionum, quæ in Conciliis tractantur definitionem, ad solos Episcopos pertinere. Canones quibus infra ostendetur solos Episcopos Conciliis Provincialibus interesse ut Judices, idem probant, à minori ad majus, de quolibet Concilio; cùm id genus Concilii sit inter Concilia minimum.

§. III.

Quis Conciliorum FINIS.

REGULA.

Non ob aliud convocantur Concilia, quæ, ut aliquid circa Fidem, vel Mores, sive internos, sive externos, vel pacem Ecclesiarum statuantur. C. 2. DIST. LXIII.

C. 2. 3. 4. DIST. XCVI. Huc referri possunt item C. unic. SESS. XVII. C. 2. 21. SESS. XXIV. Concilii Tridentini.

Regule. RATIO hæc est: Conciliorum, quæ extra ordinem convocantur, triplex tantum est occasio, vel causa. Hæreses enim, vel Schismata, vel Abusus, ad eorum convocationem movent. Si autem, ad Hæreses damnandas convocantur, habent pro fine ipsam fidem, cuius conservationem, vel explanationem, intendunt. Si, ad Schismata tollenda congregantur, Ecclesia pacem respiciunt, eamque profine habent. Si, ad corrigendos mores, tūm internos, tūm externos, circā utrosque enim possunt esse abusus, mores contingunt, ad eosque, ut ad finem, referuntur. Concilia vero, quæ statim temporibus convocantur, vel alias convocabantur, dūm vigeant Canones, qui illa præcipiebant, non ob aliud præcepta erant, quæ, ut exorta circa fidem vel mores dubia, introducti abusus, turbæ excitata, vel lites, finirentur; ideoque ob tres fines in Regula memoratos.

Præterea, convocantur Concilia, ad publicum Ecclesiæ bonum: Triplex est autem Ecclesiæ bonum: Nempè, Veritas, Unitas, & Sanctitas. Veritati inferunt Concilia, quæ ad tollenda circa fidem dubia convocantur. Quæ ad concilianum pacem, Unitati: quæ ad tollendos vitiosos abusus, Sanctitatem. Itaque, non alii debent esse Conciliorum fines, quæ in Regula contenti.

Dices fortasse, primum ex his finibus convenire tantum Concilio Universali; quia fides est Causarum Majorum præcipua, quæ finè Papæ autoritate definiri nequeunt, isthac vero non interponatur Concilio Particulari. Sed, ad id respondeatur, quod variis Canones docere videantur, quæstiones fidei, in prima Instantia decidi posse à Concilio Particulari, & inter alios, C. 5. 12. 13. 14. 16. DIST. XXX. quibus à Conc. Gangr. damnantur errores nonnulli Manichæorum, ad fidem nonnihil pertinentes.

§. IV.

De convocandi & præsidendi potestate, & de Sessionis ordine.

REGULA I.

Eius est convocare, cuius est præsidere: qui autem est vel Dignitate, vel Ordinatione prior, is jure præsidet.

RATIO est: Ad convocandum, & ad præsidendum, requiritur superioritas erga illos, qui convocantur, & quibus præsidetur.

REGULA II.

Unde sumitur præsidentia, indè petitur Sessionis ordo.

Ratio: Præsidentia aliave præcedentia, digniori debetur.

Utraque Regula infertur è C. 7. DIST. XVII. C. 1. DIST. XVIII. C. 2. SESS. XXIV. cit.

§. V.

Quæ sit Conciliorum in genere DIVISIO.

REGULA I.

Non est nisi duplex Conciliorum in genere Divisio, Substantialis & Accidentalis.

RATIO. In Conciliis, ut in aliis rebus, nihil est aliud, quæ Substantialis & Accidentalis. Divisio, quæ à Substantia petitur, Substantialis dicitur: quæ vero ab Accidentalibus, Accidentalis.

Hanc Divisionem insinuat C. 4. DIST. XVII.

REGULA II.

Omne Concilium, secundum substantiam consideratum, est vel Generale, vel Particulare.

RATIO Divisionis. Omne Concilium non Generale est Particulare: propterea non est Concilium, nisi Ecclesia congregata: Ecclesia autem, vel tota, vel pars eius: si tota, est Concilium Generale: si pars, est Concilium Particulare.

Hæc Divisio vocatur Substantialis; quia Concilii Generalis anima, nempe Spiritus Sanctus, ut est Spiritus Veritatis & Sanctitatis, substantialiter differt ab anima Concilii Particularis, quæ est mens humana sibi derelicta, quoad divagationem, vel deviationem à Veritate, & à Sanctitate, cùm sit errori & virtutis obnoxium.

REGULA III.

Concilium, tam Generale, quam Particulare, juxta Accidentalitatem spectatum, est vel Ordinarium, vel Extraordinarium.

RATIO. Vel convocantur præfixo ab aliis Conciliis tempore; Talia sunt, quoad Particularia, quæ præcipiuntur. C. 2. 4. 6. 7. DIST. XVII. C. 24. de Conf. DIST. III. &, quoad Generalia, quæ à Conciliis Constantiensi & Basiliensi: Vel datâ occasione; talia sunt omnia ferè Concilia Generalia, ac benè multa Concilia Particularia, &, inter alia, quæ in veteri Canonum Codice Ecclesiæ Universæ continentur. Nota, circâ 2. & 3. Regulam, quod Concilium Particulare vocatur quandoque Generale: idque, quia, licet Particulare sit, respectu Concilii Oecumenici, quod est absolute Generale, est tamen Generale, respectu plurium Conciliorum Particularium, quæ sub se comprehendit. Hujus observationis exemplum habes, in C. 4. DIST. XVII. sed clarius, in C. 244. Part. IV. IVONIS.

§. VI.

Ad quem pertineat Conciliorum INTERPRETATIO, & quomodo sit facienda?

REGULA I.

Juridica Conciliorum Interpretatio pertinet ad Episcopos, qui Conciliis adfuerunt, eorumque Successores; sed præcipue ad illum, qui præfuit, ejusque Successorem.

RATIO.